

BOUWEN MET DE BUIT

De parallel tussen het Oude- en Nieuwe Testament

Jesaja 49:25 (NBG51)

Maar zo zegt de Here: Toch worden de gevangenen aan een sterke ontnomen, en ontkomt de buit van een geweldige. Ik zelf zal strijden tegen uw bestrijders en Ik zelf zal uw zonen redden.

Bij het bestuderen van het Oude Testament viel mij, naar aanleiding van de parallel die er is tussen de Tabernakel en de Tempel, iets op. Er werd in beide gevallen gesproken over ‘oorlogsbuit’ die als basis diende voor de bouw.

Daarnaast zijn er nog een paar andere parallellen te zien tussen de Tabernakel en de Tempel. En, er is eveneens een parallel in het Nieuwe Testament. Deze drie overeenkomsten zijn dermate bijzonder dat ik ze verder wilder onderzoeken. Wat vertelt het Oude Testament, wanneer er gesproken wordt over de Tabernakel en de Tempel, ons over het Nieuwe Testament?

In **Exodus 3:20-22** lezen we:

20 Daarom zal Ik Mijn hand uitstrekken en Egypte treffen met al Mijn wonderen die Ik te midden daarvan doen zal. Daarna zal hij u laten gaan.

21 En Ik zal dit volk genade geven in de ogen van de Egyptenaren. En het zal gebeuren dat u, als u weggaat, niet met lege handen gaat.

22 Elke vrouw moet aan haar buurvrouw en aan haar huisgenote zilveren en gouden voorwerpen vragen, en kleren, die u uw zonen en dochters te dragen moet geven. Zo zult u Egypte beroven. – Zie ook Exodus 12:35, 36.

Als je dat leest denk je onwillekeurig “wat raar, waarom moeten de Israëlieten ‘buit’ meenemen van de Egyptenaren?”. Wat heb je aan al dat zilver en goud als je als volk de woestijn in trekt?

Het antwoord vinden we in Exodus 35. Voor het maken van de voorwerpen in de Tabernakel was veel zilver, goud, edelgesteente en (kostbare) stof nodig! Hoe zou een volk, midden in de woestijn, daar aan moeten komen?

God had dus voorzien daarin door ze de opdracht te geven zilver en goud en andere waardevolle zaken te vragen van de Egyptenaren.

Wikipedia¹ schrijft daarover:

Voor het vervaardigen van de tabernakel, de inventaris en de kleding van de priesters waren veel kostbare materialen nodig. In Exodus 35 wordt verhaald hoe Mozes een beroep deed op de Israëlieten om deze materialen te verzamelen. Er werden voorwerpen afgestaan van goud, zoals sieraden, alsook van zilver en koper. Het totaalgewicht aan goud en zilver dat werd gebruikt bedroeg respectievelijk circa 1000 kilogram en 3440 kilogram

In **1 Kronieken 18:6-11** lezen we dat David verschillende volken en stammen overwon en hen schatplichtig maakte. Hij nam vanuit Hadarezer oorlogsbuit mee. Deze oorlogsbuit werd door Salomo, zijn zoon, gebruikt voor de Tempel.

Daarnaast lezen we dat hij giften kreeg van een andere koning en die ‘heiligde’, met andere woorden: voor God apart had gezet:

9 Toen nu Toï, de koning van Hamath, hoorde dat David heel het leger van Hadadezer, de koning van Zoba, verslagen had, 10 stuurde hij zijn zoon Hadoram naar koning David om hem naar zijn welstand te vragen en hem geluk te wensen, omdat hij tegen Hadadezer gestreden en hem verslagen had – Hadadezer voerde namelijk steeds strijd tegen Toï – en hij stuurde hem ook allerlei gouden, zilveren en koperen voorwerpen. 11 Koning David heiligde ook die voor de HEERE, evenals het zilver en het goud dat hij meegebracht had van alle heidenvolken: van Edom, van Moab, van de Ammonieten, van de Filistijnen en van Amalek.

Ook hier zien we dus dat David buit meeneemt en gaven krijgt die, op termijn, ten goede komt van God’s Tempel.

De ‘oorlogsbuit’, verkregen door de interventie van de Here God zelf, speelt dus zowel bij de Tabernakel als bij de Tempel een belangrijke rol.

1 [https://nl.wikipedia.org/wiki/Tabernakel_\(tent\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Tabernakel_(tent))

GEVANGENEN

Psalm 146:7 HSV

Die de onderdrukten recht doet, Die de hongerigen brood geeft. De HEERE maakt de gevangenen los

HSV: Herziene Statenvertaling

Daarnaast is er ook een parallel te vinden in het Nieuwe Testament. We lezen het volgende over de dood en opstanding van de Here Jezus:

Efeze 4:8-10

8 Daarom zegt Hij: Toen Hij opvoer in de hoogte, nam Hij de gevangenis gevangen en gaf Hij gaven aan de mensen. 9 Wat betekent dit ‘toen Hij opvoer’ anders dan dat Hij ook eerst neergedaald is in de diepten, namelijk de aarde? 10 Degene Die neergedaald is, is ook Degene Die opgevaren is ver boven alle hemelen om alle dingen te vervullen.

Paulus verwijst hier naar Psalm 68:19 waar we lezen:

U bent opgevaren naar omhoog, U hebt gevangenen weggevoerd,
U hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen,
ja, ook aan opstandigen: om bij U te wonen, HEERE God!

De Here Jezus heeft dus ‘oorlogsbuit’ meegenomen, gaven genomen om uit te delen, “de gevangenis gevangen” .. om “uit te delen aan de mensen”.

Maar hoe is dat uitgedeeld dan? Wat is er uitgedeeld? Ook dat vertelt Efeze 4 ons.

11 En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en leraars, 12 om de heiligen toe te rusten, tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus.

Dit gedeelte in Efeze gaat over de Gemeente van de Here Jezus, Zijn Lichaam, de ‘geestelijke tempel’: “tot opbouw van het lichaam van Christus” werd dus ‘oorlogsbuit’ genomen om zo de Tempel, die de Gemeente is, te bouwen!

Er zijn echter nog meer parallellen te zien in het maken van de Tabernakel, de Tempel en de Gemeente.

DE BOUWMEESTER

De bouw van de *Tabernakel* werd geleid door Bezaleël. Hij was door God aangewezen én .. (voor die taak) vervuld met de Heilige Geest!

Exodus 31:2,3

2 Zie, Ik heb Bezaleël, de zoon van Uri, de zoon van Hur, uit de stam Juda, bij zijn naam geroepen. 3 Ik heb hem vervuld met de Geest van God, met wijsheid, inzicht, kennis en allerlei vakmanschap

Die vervulling met de Heilige Geest zorgde niet voor allerlei *geestesuitingen* maar *praktische vaardigheden, kennis en inzicht*. Het door hem gemaakte werd in de Tempel later weer gebruikt zelfs:

2 Kronieken 1:5

En het koperen altaar dat Bezaleël, de zoon van Uri, de zoon van Hur, gemaakt had, had hij voor de tabernakel van de HEERE gezet. En Salomo bezocht dat met de gemeente.

De bouw van de *Tempel* werd geleid door Salomo. En zoals Bezaleël van Mozes^{Exodus 38:22} de ontwerpen kreeg en uitvoerde, kreeg Salomo de ontwerpen van David en voerde die uit. David's ontwerp was eveneens door de Heilige Geest geleid:

1 Kronieken 28: 11,12

11 Toen gaf David zijn zoon Salomo een ontwerp van de voorhal en zijn gebouwen, zijn schatkamers, zijn bovenvertrekken, zijn binnenste kamers, en van het vertrek voor het verzoendeksel; 12 en een ontwerp van alles wat hem door de Geest voor ogen stond.

De uitvoering wordt in handen van mensen gelegd, maar het is de Heilige Geest die de 'blauwdruk' geeft en aan de hand daarvan wordt er gewerkt!

Dat Salomo zelf met de Geest vervuld was (wijsheid) leidt geen twijfel. Hij werd om zijn wijsheid, zijn door God gegeven Wijsheid, in de hele toenmalige wereld geroemd en men kwam van verre om naar hem te luisteren.

Wijsheid is één van de gaven van de Geest; Wijsheid en Kennis zijn de éérstgenoemde gaven door Paulus.

1 Korinthe 12:8

Want aan de een wordt door de Geest gegeven met wijsheid te spreken, en aan de ander met kennis te spreken krachtens dezelfde Geest.

Ook de bouw van de **Gemeente** is door de Geest geleid, Hij is het die alles ‘samenvoegt’ zoals je een gebouw samenvoegt of ‘aaneenschakelt’:

1 Korinthe 12: 13

Want de Geest heeft ons allemaal tot één lichaam samengevoegd: het lichaam van Christus. Het doet er niet toe of wij Jood of niet-Jood zijn, slaaf of vrij man. Wij zijn allen doordrenkt met die ene Geest.

Maar wie is dan de ‘bouwmeester’? Al snel zul je denken: “de Here Jezus natuurlijk!”. Maar dat is niet het geval. Pas ná dat de Here Jezus was gestorven, opgestaan én naar de Hemel opgevaren kwam de Heilige Geest inwoning maken in de Gemeente(leden) en voegde ze zo samen tot één bouwwerk:

1 Petrus 2:4,5 (NBG)

4 En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, 5 en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor *de bouw van een geestelijk huis*, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus.

De ‘bouwmeester’ van de Gemeente van de Here Jezus hier op aarde? Dat was de Apostel **Paulus**:

1 Korinthe 3:10,11

10 Overeenkomstig de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt daarop. Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt. 11 Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus.

Dit valt niet te ontkennen. Zijn brieven hebben de ‘theologische basis’ gelegd voor de Christelijke Gemeente. Hij was ‘de bouwmeester’ en legde met onder andere zijn evangelisatiewerk, brieven, onderwijs, het aantellen van oudsten en

diakenen en het opleiden van nieuwe evangelisten de basis voor de wereldwijde Christelijke Gemeente.

Hij werd door de Oudsten in Jeruzalem uitgezonden om de Gemeente te bouwen door te evangeliseren onder 'de heidenen'. Als het aan de Christenen uit de Joden gelegen had, was de Christelijke gemeente een 'onderdeel' geworden van het Jodendom, vgl. Handelingen 15. En áls er dan al heidenen zich wilden 'invoegen' in de Gemeente, dán moesten ze aan de Joodse wetten voldoen, zoals besnijdenis en andere wetten en regels...

Paulus werd, op voorspraak van Petrus -niet voor niets de 'rots' genoemd door de Here Jezus^{Johannes 1:43}, waarop Hij Zijn gemeente zou bouwen- door de oudsten in Jeruzalem uitgezonden en kreeg hun fiat, hun zegen, over zijn werk:

Galaten 2:1-9

1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee. 2 En ik ging op grond van een openbaring, en ik legde hun het Evangelie voor dat ik verkondig onder de heidenen; en afzonderlijk aan hen die in aanzien waren, opdat ik niet misschien tevergeefs zou lopen of gelopen hebben. 3 Maar zelfs Titus, die bij mij was, werd niet gedwongen zich te laten besnijden, hoewel hij een Griek was. 4 En dat ter wille van de binnengedrongen valse broeders, die waren binnengeslopen om onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, te bespioneren, om ons tot slaven te maken. 5 Voor hen zijn wij ook geen moment in onderdanigheid opzijgegaan, opdat de waarheid van het Evangelie bij u zou blijven. 6 Maar wat betreft hen die geacht werden iets te zijn – wat zij voorheen waren, maakt voor mij geen verschil; God ziet de persoon van de mens niet aan – zij dus die in aanzien waren, hebben mij verder niets opgelegd. 7 Maar integendeel, zij zagen dat aan mij het Evangelie onder de onbesnedenen toevertrouwd was, zoals aan Petrus dat onder de besnedenen. 8 (Want Hij Die door Petrus werkte met het oog op het apostelschap onder de besnedenen, werkte ook door mij met het oog op de heidenen.) 9 En toen Jakobus, Kefas en Johannes, die geacht werden steunpilaren te zijn, de mij gegeven genade erkenden, gaven zij mij en Barnabas de rechterhand van gemeenschap, opdat wíj naar de heidenen en zíj naar de besnedenen zouden gaan.

Dit Evangelie dat Paulus heeft verkondigd onder de Heidenen is tot op de dag van vandaag Het Evangelie! Dat Paulus vervuld was met de Heilige Geest leidt geen twijfel. Ten eerste is élke gelovige, na de wedergeboorte, vervuld met de

Heilige Geest. Maar, ten tweede, lezen we het ook meerdere malen in de Bijbel dát Paulus was vervuld met de Heilige Geest^{Handelingen 13:9, Handelingen 18:5}, ook worden anderen na zijn handoplegging vervuld met de Heilige Geest^{Handelingen 19:6}.

De Tabernakel, de Tempel én de Gemeente kenden dus alle drie een 'bouwmeester' die in opdracht van God, vervuld met Gods Geest, het bouwwerk voltooiden. Waarbij natuurlijk duidelijk is dat het een ontwerp van God Zelf is, uitgevoerd door mensen.

SCHEMATISCHE WEERGAVE

Schematisch weergegeven bijgaand de lijn van God naar de 'middelaar', tussen God en de mensen, en de 'uitvoerders' (bouwmeester) van het werk.

OFFERGAVEN

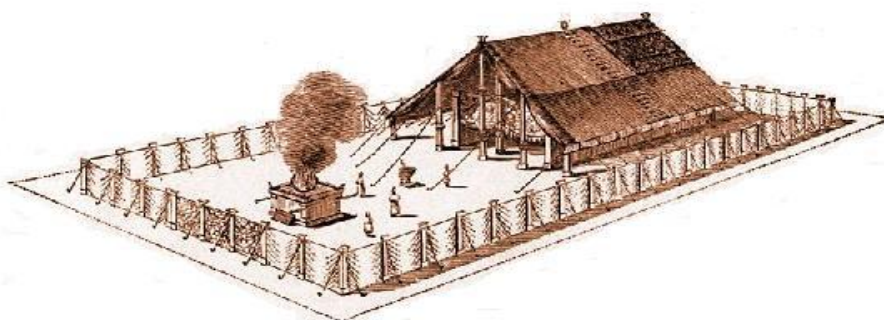
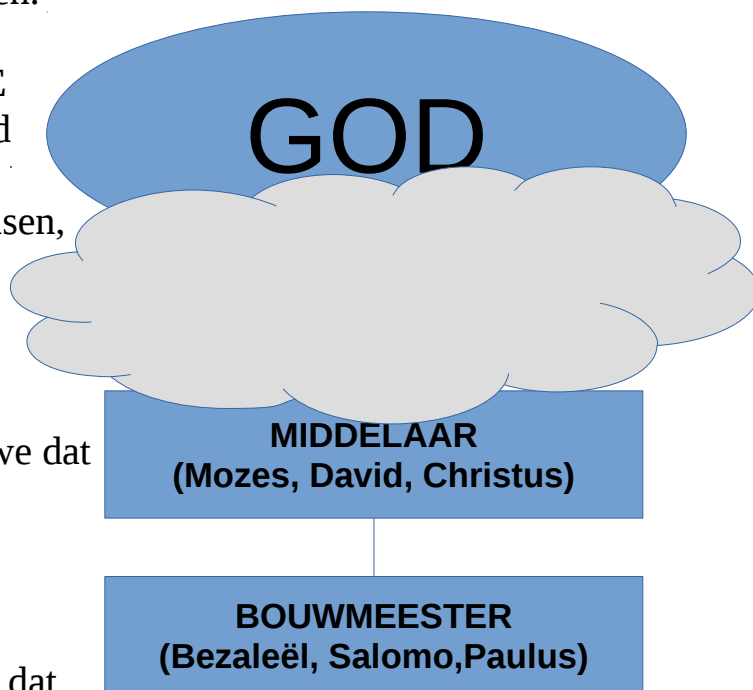
In Exodus 25:1-7 en 36:3-7 lezen we dat er een offer gebracht werd voor de Tabernakel:

Exodus 25:2

Spreek tot de Israëlieten en zeg dat zij voor Mij een hefoffer nemen. U moet van iedereen wiens hart hem gewillig maakt, een hefoffer voor Mij nemen.

Exodus 36:3

Zij namen van Mozes heel het hefoffer aan dat de Israëlieten gebracht hadden om het werk ten dienste van het heiligdom te verrichten. Men bracht elke morgen nog vrijwillige gaven bij hem

From "The Tabernacle that the Israelites Built" (1897)
by Illustrators of the 1897 "Bible Pictures and What They Teach Us" by Charles Foster

Men gaf wat men kon om God in de Tabernakel, als volk, te kunnen ontmoeten. Bij de bouw van de Tempel gaf David het goede voorbeeld^{1 Kronieken 29:1-9} en schonk een vermogen, van zijn persoonlijk bezit. Met als gevolg dat ook de rest van het volk niet achterbleef en een offer bracht voor de bouw van de Tempel

1 Kronieken 29:6

Toen gaven de hoofden van de families vrijwillig, met de leiders van de stammen van Israël, de leiders over duizend en over honderd, en de opzichters over het werk van de koning.

De vraag is, zien we ook hier weer een paralel in het Nieuwe Testament? Wat offeren de gelovigen dan voor de bouw van de (geestelijke) Tempel?

Christus Offer

De gemeente is gebaseerd op het offer van Christus' bloed. Zoals in de Tabernakel en de Tempel ook 'bloed vloeide' van onschuldigen (de offers van dieren) om de zonde te bedekken, zo vloeide ook het bloed van Christus, de Onschuldige, voor ons. Niet alleen om de zonde te bedekken maar om die volledig weg te nemen^{Hebreeën 9:26, 28}.

Het offer van de Gemeenteleden

Wat kun je, als je zo'n offer ziet, daar nog 'tegenoverstellen' als in: wat kunnen wij dan nog geven? Alles wat je geeft, kunt geven, in materiële zaken zal niet genoeg zijn. Daar heeft God ook helemaal geen behoefte aan.

Voor de bouw van de Tabernakel en de Tempel was het zelfs niet noodzakelijk^{Jesaja 29:13} alhoewel het natuurlijk een weergave moest zijn van de Glorie van God, een schaduw van de Hemelse Troon .. een schaduw van wat ging komen^{Hebreeën 8:5, 10:1 e.a.}, iets wat elk verstand te boven ging!^{Efeziërs 3:19}

Mattheüs 9:13 (HSV)

Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen *offer*; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

Paulus zegt ons wat onze offergave moet zijn:

Romeinen 12:1-5

1 Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, **om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God** welbehaaglijk: **dat is uw redelijke godsdienst**. 2 En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is. 3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld. 4 Want zoals wij in één lichaam vele leden hebben en de leden niet alle dezelfde functie hebben, 5 zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden van elkaar.

Dát is wat redelijk is, zegt Paulus. Zoals Christus Zijn leven voor ons gaf en met dat éne offer ons heeft geheiligd^{Hebreeëen 10:14}, moeten wij ons volledig aan Hem geven. En dat is geen solo-actie; dat is iets wat je doet door jezelf ook (op) te offeren jegens de Gemeente, het Lichaam van Christus:

Kolossenzen 3:13-17

13Verdraag elkaar en vergeef de een de ander, als iemand tegen iemand anders een klacht heeft; zoals ook Christus u vergeven heeft, zo moet ook u doen. 14 En kleedt u zich boven alles met de liefde, die de band van de volmaaktheid is. 15 En laat de vrede van God heersen in uw harten, waartoe u ook in één lichaam geroepen bent; en wees dankbaar. 16 Laat het woord van Christus in rijke mate in u wonen, in alle wijsheid; onderwijs elkaar en wijs elkaar terecht, met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen. Zing voor de Heere met dank in uw hart. 17 En alles wat u doet met woorden of met daden, doe dat alles in de Naam van de Heere Jezus, terwijl u God en de Vader dankt door Hem.

Mattheüs 19:28

En Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen.

Titus 3:5

maakte Hij ons zalig, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest.

Zoals het Volk van Israël, na hun bevrijding uit de duisternis van Egypte, offers bracht aan God “die hun wat kostten” geven wij een offer, na onze bevrijding uit de macht van de duisternis, die ons ook iets kost: ons leven ten dienste van Hem!

Kolossenzen 1:13

Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.

1 Thessalonicenzen 5:5

U bent allen kinderen van het licht en kinderen van de dag. Wij zijn niet van de nacht en ook niet van de duisternis.

Dit is een strijd^{Efeze 6:12}, zeker. Immers, het is een óffer? En een offer gaat nooit zonder strijd tot stand komen. Het gaat daarbij niet om, zoals eerder al vastgesteld, “geld en goed” – want je redding kun je niet kopen (denk aan Simon de Tovenaar^{Handelingen 8:18 v.v.}) – maar om je hart! “God ziet het hart aan” en alleen een ‘besneden hart’ kan iemand verbinden met God^{Romeinen 2:29}.

DE WOLK

God was in de Wolk, bij de berg Sinaï, om met Mozes te spreken^{Exodus 24:15,15} en hem aanwijzingen te geven. Toen de Tabernakel klaar was, kwam God’s aanwezigheid op de Tabernakel rusten:

Exodus 40:34, 35

34 Toen overdekte de wolk de tent van ontmoeting, en de heerlijkheid van de HEERE vervulde de tabernakel, 35 zodat Mozes de tent van ontmoeting niet kon binnengaan, omdat de wolk daarop bleef en de heerlijkheid van de HEERE de tabernakel vervulde.

Ook bij de voltooiing van de Tempel van Salomo zien we dit:

1 Kon. 8:10

Toen de priesters uit het heiligdom naar buiten traden, vulde een wolk het huis des Heren, 11zodat de priesters vanwege de wolk niet konden blijven staan om dienst te doen, want de heerlijkheid des Heren had het huis des Heren vervuld.

In het Nieuwe Testament zien we deze wolk ook:

Markus 9:7

7 En er kwam een wolk, die hen overschaduwde, en uit de wolk kwam een stem, die zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, luister naar Hem!
– Zie ook 2 Petrus 1:18.

Die wolk is, in figuurlijke zin, nog steeds op aarde. Helaas hebben veel vertalingen het woord ‘wolk’ hier weggelaten, maar in de NBG vinden we deze wel.

Hebreeën 12:1 (NBG51)

Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt.

Opmerkelijk dat dit in andere vertalingen niet meer te lezen is, want volgens de ‘translators notes’ van de NET.Bible staat er letterlijk:

“having such a great cloud of witnesses surrounding us.”

Het gaat hier om de ‘wolk van geloofsgetuigen’ uit Hebreeën 11 natuurlijk. Van hen zegt Paulus in **Hebreeën 11:39, 40** het volgende:

Ook deze allen, hoewel door het geloof een getuigenis aan hen gegeven is, hebben het beloofde niet verkregen, 40 daar God iets beters met ons voor had, zodat zij niet zonder ons tot de volmaaktheid konden komen.

Dat laat ééns te meer zien hoe belangrijk de het werk van Christus, en de Gemeente, is als ‘finale openbaring’ van God. Zonder het werk van Jezus, met de Gemeente als uitvloeisel, konden zij niet tot de volmaaktheid komen.

Persoonlijk denk ik, maar dit is uiteraard een *persoonlijke* gedachte, dat Paulus hier verwijst naar de ‘buit’ die Christus heeft meegenomen uit de gevangenis (het dodenrijk, vgl **Lukas 16:19-31**).

DE TEMPELDIENST

1 Korinthe 6:19 HSV

Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?

Als *eerste* mogen we vaststellen dat de Tabernakel, de Tempel én de Gemeente de plaats zijn waar God wil wonen onder de mensen. Het is Zijn Heiligdom. En als het lichaam heilig is, zijn de leden (wij mensen) daardoor ook heilig – lichamen waarin de Heilige Geest van God woont.

Daarom zijn het lichamen die niet bezoedeld mogen worden door hoererij (afgoderij). Iets wat ook Israël verboden was. Het was de afgoderij die er toe geleid had dat Israël (Juda en het 10-stammenrijk) weggevoerd waren in ballingschap.

Israël was een heilig volk, apartgezet voor God. Om dienst te doen aan Hem. Zo is ook de Gemeente dat.

Het dienst doen in de Tempel was voorbehouden aan de priesters, zij waren daarvoor geheiligd, apart gezet^{Exodus 28:1, 29:44}. In 1 Kronieken 23, 28 e.v.a. plaatsen zien we dat David de priesterdienst (weer) instelt voor de Tempel.

In het Nieuwe Testament zien we dat álle gelovigen ‘priesters’ zijn. Dat wil zeggen: we hebben rechtstreeks toegang tot God, via Christus Jezus.

1 Petrus 2:4,5

4 (..) kom naar Hem toe als naar een levende steen, die wel door de mensen verworpen is, maar bij God uitverkoren en kostbaar, 5 dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, **tot een heilig priesterschap**, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus.

Openbaring 1:4-6

4 Johannes aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: genade zij u en vrede, van Hem Die is en Die was en Die komt, en van de zeven Geesten, Die voor Zijn troon zijn, 5 en van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden en de Vorst van de koningen der aarde. Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed, 6 en Die ons **gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God** en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

Alle gelovigen zijn door God gekozen: een “uitverkoren geslacht... zijn bijzonder eigendom” (1 Petr. 2 vers 9). In de tabernakel en de tempel van het Oude Testament waren plaatsen waar alleen de priesters mochten binnentreden.

Alleen de hogepriester mocht het Allerheiligste binnen gaan, dat zich achter een dik voorhangsel bevond, en hij mocht dat slechts één keer per jaar doen op de Grote Verzoendag. Op deze dag bracht hij een offer voor de zonden van het hele volk. Maar zoals we eerder al zeiden hebben alle gelovigen nu door Jezus Christus, onze verheven Hogepriester, rechtstreeks toegang tot de troon van God, vanwege Zijn dood aan het kruis op Golgotha (Hebreeën 4:14-16).²

Binnen de Gemeente van Christus doen we dus, als gelovigen, onze Priesterdienst. We offeren er, op diverse manieren. We zijn de geheiligden, we hebben een wolk van getuigen. We zijn geroofd, als een buit, uit de hand van de duisternis.

2 <https://www.gotquestions.org/Nederlands/priesterschap-gelovigen.html>

DE OORLOGSBUIT

Zoals we konden zien is de gemeente ‘buitgemaakt’ op de duisternis zoals voor de Tabernakel en de Tempel er ook sprake was van (oorlogs)buit.

Het Goud, Zilver, kostbare gesteente en stoffen was niet alleen ‘bouw materiaal’ maar ook versiering om de Tabernakel en de Tempel een enorme allure en schittering te geven. Het moet een indrukwekkend geheel zijn geweest.

Zo is ook de Gemeente een indrukwekkend geheel. Wij zijn, als gelovigen, niet alleen ‘bouw materiaal’, wij geven allure en schittering aan de geestelijke Tempel, de Gemeente. Dat kan alléén als we ons daartoe willen lenen; onze offergave(n) geven: ons “Ik”, ons eigen leven ten dienste van deze Tempel van Christus Jezus.

Efeziërs 2:21-22, NBV2004

Vanuit hem (=Jezus) groeit het hele gebouw, steen voor steen, uit tot een tempel die gewijd is aan hem, de Heer, in wie ook u samen opgebouwd wordt tot een plaats waar God woont door zijn Geest.

Christus’ dood en opstanding – waarbij hij ‘buit’ maakte wat de duisternis had gestolen – was met dit doel: God verheerlijken en de Tempel van God en de dienst aan Hem herstellen op deze aarde! Dóór het herstel van die Tempeldienst, volgens Gods plan, mogen wij nu ‘naderen tot het Heiligdom’, Hij heeft als onze Middelaar en Hogepriester hiervoor de weg gebaad!

Daarom geven wij onze grote dank, lof en eer aan Christus Jezus!

Laten wij dan door Hem Gode voortdurend een lofoffer brengen, namelijk de vrucht onzer lippen, die zijn naam belijden. – Hebréeën 13:15

Alle rechten ©2019 voorbehouden,
R. Brinkman, Stg. B.T.O. Yarah. <https://www.yarah.nl>

Alle teksten zijn geciteerd uit de Herziene Statenvertaling (www.bible.com) tenzij anders vermeld.

